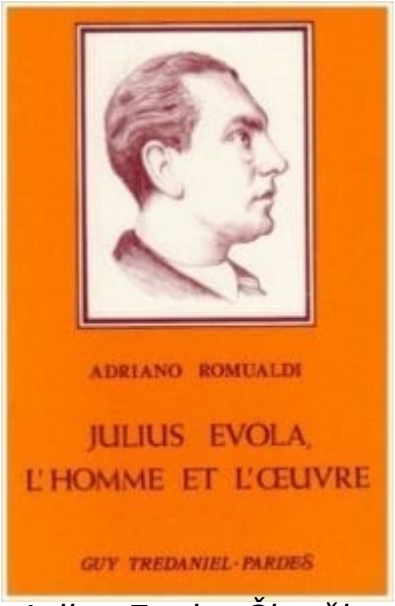


Julius Evola: Člověk a dílo.

Lutte du Peuple: Renato del Ponte, Vaše jméno je úzce spjato s Evolou. Můžete nám říct, jak jste přišel s Evolou do kontaktu a jaký byl váš vztah s ním?

Renato del Ponte: Jsem prostě člověk, který se vždy snažil dát svému životu řád na existenciální, politické i kulturní úrovni. Není žádným překvapením, že na této cestě jsem se setkal s Evolou, pro kterého byl řád náplní života a i v jeho spisech je podstatným heslem.

Evola se narodil v roce 1898 a já v roce 1944, tak se naše osobní setkání přirozeně mohlo uskutečnit až v posledních letech jeho života.

Okolnosti a charakteristiky našeho vztahu, tak, jak se vyvíjel, jsou zachyceny v dopisech od roku 1969 do roku 1973 (zveřejněno v knize Julius Evola, *Lettere 1955-1974* [Finale Emilia: Edizioni La terra degli avi, 1996], str. 120-155) ,

Bylo to vždy velmi srdečný vztah, který mi vštípil touhu vytvořit organizační síť, aby se Evolovy myšlenky šířily jak v Itálii, tak i v zahraničí.

LP: Byl jste to vy, kdo uložil urnu obsahující Evolův popel v rozsedlině na Monte Rosa. Mohl byste nám k tomu říci podrobnosti?

RdP: Ano, byl jsem to já, spolu s dalšími věrnými přáteli, kteří zajišťoval dopravu a uložení Evolova popelu v rozsedlině na Monte Rosa ve 4200 metrech nadmořské výšky, bylo to na konci srpna 1974. Abych vám řekl pravdu, nebyl jsem vykonavatelem Evolovy vůle, ale slíbil jsem mu, že spolu s naším společným přítelem Pierrem Pascalem dohlédneme na vykonání jeho poslední vůle týkající se jeho pohřbu.

Jak se Evola obával, existovala spousta vážných problémů při provedení jeho pohřbu a tak jsem provedl Evolův pohřeb za asistence Eugene Davida, který byl Evolův vysokohorský vůdce, při jeho výstupu na Monte Rosa v roce 1930. Je pro mě nemožné v tak krátkém rozhovoru zmiňovat všechna tato dobrodružství. Některá z nich byla spíše romantického charakteru, ale mohu odkázat na kolektivní práci *Julius Evola: Le Visionnaire foudroyé* (Paris: Copernic, 1979), tam jsou popsána.

LP: Založil jste Římské tradicionalistické hnutí. O co jde?

RdP: Il movimento tradizionalista romano je v podstatě kulturní a duchovní struktura, která si klade za cíl zvýšit povědomí o charakteristikách římské tradice, která není jen historickou skutečností která byla zapomenuta, ale nesmrtelnou duchovní realitou, která je stále schopná

nabídnout mnohé ještě dnes, jako účinný existenciální model a formu náboženského směřování, založených na základě tom, co definujeme jako „Římská stezka Bohů.“ Za tímto účelem působí hnutí na vnitřní i komunitní úrovni, vnitřně zbožnosti a ve vnější rovině se snaží uvést ve známost tradiční soubory hodnot Římanů, prostřednictvím manifestů a knih – například moje kniha *Religione dei Romani* (Milano : Rusconi, 1992) získala významnou literární cenu – a to opakovaně. Pro více informací si můžete vyhledat můj příspěvek pro kolokvium o pohanství, pořádaném vydavatelstvím *L'originel*, kolokvium proběhlo loni v únoru (1996, pozn. DP), příspěvek bude pravděpodobně publikován ve francouzském časopise *Antaïos*.

LP: Pro některé čtenáře může být nejatraktivnější Evolovo období spojení s magickou skupinou Ur. Jak se vám jeví směšování kvazifašistické politiky, okultismu a moderního umění v tomto úžasně atraktivním koktejlu. Je to správné? Jak jste analyzoval tuto fázi Evola života?

RdP: Nemohu zde stručně analyzovat skupinu Ur a Evolovu účast v ní. Doporučuji svou knihu *Evola e il magico „Gruppo di Ur“: Studi e documenti per servire alla storia di „Ur-Krur“* [Evola a magická skupina Ur] (Borzano: SeaR Edizioni, 1994).

Jednoduše lze říci, že to bylo nejvíce plodné období v Evolově životě.

Důvodem pro výše zmíněné je, že se jednalo o období, kdy jistý esoterický proud, který vycházel z velké části z římské tradice, měl konkrétní naději na ovlivnění italské vlády.

Ale tato fáze Evolova života může také být interpretována jako pokus, charakteristický pro celou jeho existenci a tím je: „postupovat jinak,“ překročit limity svých sil, které podmiňují existenci, vytvořit něco ještě jednou. Něco lepšího, než je návrat za zcela „normálních“ podmínek k životu dle Tradice.

LP: Jak se dá skloubit evoliánství a politická oddanost?

RdP: Pokud mluvíte o možných politických akcích okrajových směrů, vyhrazených menšinám, které se snaží ovlivňovat určité skupiny nebo určité prostředí na individuální úrovni bez konkrétní šance publikovat časopisy a knihy. Brzy začneme znovu publikovat *Arthos* ve čtvrtletních intervalech. Je přirozené, že italská iniciativa je doprovázena zrodem podobných skupin a hnutí v Evropě a to zejména ve Francii, kde je Evolova práce dobře známa. V dalším roce jistě přijdeme s konkrétními realizacemi určitých iniciativ, o nichž budete samozřejmě informováni, protože přirozeně počítáme s vaší aktivní účastí.

Původní francouzská verze rozhovoru Mes souvenirs de Julius Evola vyšla v časopise *Lutte du Peuple*, č. 32/1996. Český překlad byů pořízen z anglické verze My Memories of Julius Evola publikované na stránkách Counter Currents Publishing 2. listopadu 2010.